

Κωνσταντίνος Μωραΐτης

Η Τέχνη του Τοπίου:

Πολιτιστική επισκόπηση
των νεωτερικών
τοπιακών θεωρήσεων και διαμορφώσεων

METADATA

Title: Η τέχνη του τοπίου

Other Titles: Πολιτιστική επισκόπηση των νεωτερικών τοπιακών θεωρήσεων και διαμορφώσεων

Language: Greek

ISBN: 978-960-603-196-0

Subject: HUMANITIES AND ARTS

Keywords: Landscape / Landscape Architecture / Landscape Painting / Renaissance / Baroque

Bibliographic Reference: Moraitis, K. (2015). Η τέχνη του τοπίου [Undergraduate textbook]. Kallipos, Open Academic Editions. <http://hdl.handle.net/11419/2621>

Abstract

Οι θεωρήσεις και οι διαμορφώσεις του τοπίου αποτελούν κεντρικό στοιχείο συγκρότησης του νεότερου Δυτικού πολιτισμού, συσχετισμένο με σημαντικότερα χαρακτηριστικά της πολιτισμικής-πολιτιστικής και της πολιτικής ταυτότητας των κοινωνιών. Ο σχεδιασμός και η αρχιτεκτονική του τοπίου αποτελούν αυτόνομη περιοχή των τεχνών, ενώ επιπλέον η αναφορά στο τοπίο διεισδύει στο σύνολο ίσως των καλλιτεχνικών πεδίων, στην περιοχή της ζωγραφικής τοπιογραφίας ιδιαίτερα, δηλώνοντας όχι μόνο αισθητικές προθέσεις αλλά επιπλέον τους όρους συσχέτισης με το 'φυσικό' συμπλήρωμα του πολιτισμού. Οδηγούμαστε έτσι στη συνολική εκδοχή του «πολιτισμικού τοπίου» η οποία υποδεικνύει βέβαια την άμεση ανάγκη αναφοράς στα ήθη αντίληψης, ερμηνείας και διαμόρφωσης που οι κοινωνίες συγκρότησαν, σε σχέση με τα τοπία ζωής τους. Σε σχέση με τα τοπιακά αυτά ήθη τα οποία θέτουν θέματα τόσο πρακτικής διαχείρισης όσο και αισθητικής αγωγής, θέματα τόσο περιβαλλοντικής ευαισθητοποίησης όσο και αντίληψης

της πολιτισμικής κληρονομιάς, είμαστε υποχρεωμένοι να επισημάνουμε τη σχετική υστέρηση της Ελληνικής κοινωνίας και να ζητήσουμε την ανάπτυξη της ελλείπουσας παιδείας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, όπως και τη διάχυσή της στις προηγούμενες εκπαιδευτικές βαθμίδες. Αλλά οφείλουμε να επιμείνουμε επίσης, στην χώρα μας, στην παιδαγωγική επισήμανση της κεντρικής πολιτιστικής και πολιτικής σημασίας την οποία διαθέτει, στο πλαίσιο του νεότερου Δυτικού πολιτισμού, η αναφορά στο Ελληνικό τοπίο. Το προτεινόμενο σύγγραμμα περιγράφει την ανάδυση των νεότερων θεωρήσεων του τοπίου από την Ιταλική Αναγέννηση έως τον 19ο αιώνα, επιμένοντας κύρια στις θεματικές της αρχιτεκτονικής τοπίου και της ζωγραφικής τοπιογραφίας, σε συσχέτιση εντούτοις με τα ευρύτερα πολιτισμικά χαρακτηριστικά κάθε περιόδου. Ειδικότερα επιμένει στην κεντρική θέση που διαθέτει για τις Δυτικές κοινωνίες, σε όλο το εύρος της προηγούμενης περιόδου, η αναφορά στο Ελληνικό τοπίο, αρχαίο ή νεότερο.